

Prof. Dr. Korinek László tudományos méltatása

Dr. Korinek László, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja 1971-ben szerzett diplomát a Pécsi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi karán.

1971-től a pécsi egyetem oktatója, 1996-tól tanszékvezető egyetemi tanár, 1984-től kandidátus, 1996-tól habilitált doktor, 1998-tól az MTA doktora. Ösztöndíjasként két németországi kutatóintézetben dolgozott és szerzett nemzetközi elismerést, különösen a rejtett bűnözés, a nagyvárosi bűnmegelőzés és a bűnözési félelem kriminológiai módszerekkel történő tanulmányozása területén. Kezdeményezője, majd 2006-tól előadója a Pécsi Egyetem Állam- és Jogtudományi Kar, valamint a freiburgi Max Planck Büntetőjogi Intézet közös szervezésében indított német nyelvű továbbképzésnek. 1996-tól a Német Szövetségi Köztársaság tiszteletbeli konzulja Pécsen.

Tagja a Magyar Statisztikai Társaságnak és a Nemzetközi Büntetőjogász Társaságnak. A Magyar Rendészettudományi Társaságnak alapító elnöke. Részt vesz a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Doktori Tanácsának, az ELTE ÁJK Doktori és Habilitációs Bizottságának, a Magyar Akkreditációs Bizottságának és a Roma Koordinációs Tanács munkájában. Az MTA IX. Osztály alelnöke.

A Német Kriminológiai Társaság 1990-ben Beccaria-díjjal, a Magyar Statisztikai Társaság 2002-ben Fényes Elek-díjjal, a Magyar Kriminológiai Társaság 2004-ben Vámbéry Ruzstem tüntette ki. 1996-ban a Magyar Köztársasági Érdemrend Tiszti keresztjét, 2003-ban a Magyar Köztársasági Érdemrend Középkeresztjét, 2011-ben a Köz Szolgálatáért Érdemjel arany fokozatát és a Simon Wiesenthal Díjat kapta meg.

Több mint 200 tanulmánya, tankönyve, továbbá öt önálló monográfiája jelent meg.

1990 és 1993 között a Belügyminisztérium rendészeti helyettes államtitkára. 1993-tól a Belügyi Szemle főszerkesztője. 2002-től a Pécsi Doktori Iskola keretein belül 21 fővel *A bűnüldözés és bűnmegelőzés kriminológiai eszközei* címmel doktori alprogramot vezetett belügyminisztériumi dolgozók számára.

Korinek László a magyarországi kriminológiai kutatások megújítója, nemzetközi híré tudós. Munkásságát a statisztika magas szintű művelésével alapozta meg. Ugyanakkor ma is vallja, hogy noha a társadalomtudományok matematikája nélkülözhetetlen a jogi jelenségek megismerésében, a statisztika nem alkalmas a büntető igazságszolgáltatás minőségének feltárására. A kétkedő kriminológusok táborába tartozik, aki elutasítja a tudományos módszerek leegyszerűsítő használatát, a bürokratikus megoldásokat, és az olyan tekintélyelvű hatalomgyakorlást, ami a kutatókat hivatalnokká szeretné fegyelmezni.

A rejtett bűnözés vizsgálatában elért eredményei külföldön is elismerést vívtak ki. A sértetté válás folyamatainak bemutatása, a feljelentési aktivitás értékelése, valamint a bűnüldöző hatóságok szelektív gyakorlata és a bűnözési félelem elemzése fordította Korinek akadémikus figyelmét a rendészeti igazgatás, végső soron a rendőrség munkája felé. Miután államtitkárként a rendvédelem gyakorlatába is betekintést nyert olyan vállalkozásba fogott, amelynek eredményei napjainkban a rendészettudományi kar létesítésével érnek be. Első lépéseit a rendészettudomány hazai megalapításában közel tíz évvel ezelőtt éppen Szabó András akadémikus támogatásával tehetette meg, amikor Korinek László első alkalommal nyerte el az MTA rendészettudományi bizottságának elnöki tisztét.

Szabó András, aki maga is kitűnt gazdag irodalmi és történelmi ismereteivel, más okból is meghitt barátjaként tekintett ifjabb kollégájára. Korinek Lászlóban nem csak a tudóst, de a korunkban egyre ritkább kivételes humán műveltség birtokosát is tisztelte.

A Belügyi Tudományos Tanácsa abban a szilárd meggyőződésben részesíti Korinek Lászlót Szabó András díjban, hogy az elismerés névadója helyeslően és örömmel fogadná ezt a döntést.